

Rutebiler, som undertiden samler sig i store Mængder paa bestemte Punkter og kan være i høj Grad generende paa enkelte Steder af Jernbanestrækningerne.

Som Grundlag for Lovforslagene foreligger der jo et Arbejde fra en Administrationskommission, som i længere Tid har beskæftiget sig med disse Problemer — populært har den været kaldt Forenklingskommissionen. Denne Kommission har, saa vidt man har kunnet se af Forhandlingerne i Folketinget, haft Forbindelse med mange og i det hele taget haft mange med paa Raad. Jeg ser deri noget af Grunden til, at man paa Grundlag af dette Materiale har kunnet bygge de 5 Lovforslag op paa en saadan Maade, at man har kunnet samle alle Partier om dem. Der nævnes saaledes, at Administrationskommissionen har haft Forbindelse med Repræsentanter for Regering og Rigsdag, for Centraladministrationen, for Statsvirksomhederne, for Amter og Kommuner gennem Købstadforeninger og for Landkommuner. Naar disse Lovforslag nu er naaet frem hertil, saa at sige uændrede — for det er ganske uvæsentlige og smaa Ændringer, der er foretaget i dem; det er jo de to Lovforslag angaaende Statsbanerne, man i særlig Grad har beskæftiget sig med —, saa føler jeg ikke Trang til at sige ret meget om dem. Jeg kunde nøjes med ganske kort at sige, at jeg anbefaler dem alle til Vedtagelse, men jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger om det, der er sket.

Lovforslaget om Styrelsen af Statsbanerne er mindre detailleret end den nuværende Lov. Man tilsigter derved at sætte Ministeriet og Administrationen i Stand til uden at ændre Loven at indrette Forholdene efter Tidens Krav. Jeg forstaaer godt, at der har været fremdraget mange forskellige Spørgsmaal under Behandlingen af dette Lovforslag. Den ærede Ordfører for Venstre lod et Par Ytringer falde angaaende Jernbaneraadet, og jeg har lagt Mærke til, at man ogsaa i Kommissionen har talt om Jernbaneraadets Stilling. Man har dér haft Tanken henvendt bl. a. paa at udvide Jernbaneraadet. Man har ment, at Jernbaneraadet skulde være mere i Aktivitet, ja, maaske endda være ansvarligt for de Beslutninger, der blev taget — disse sidste Udtalelser tør jeg dog ikke helt hæfte for. Man har endvidere fremsat et Ønske om at give Plads i Jernbaneraadet for Repræsentanter for Erhvervslivet, og ligeledes har man spekuleret paa, om det ikke ogsaa kunde være rigtigt at give Plads i Jernbaneraadet for Repræsentanter for Personalet. Dette sidste kunde jeg godt tænke mig,

der kunde komme noget ud af med Tiden, men jeg tror dog, det vil være rigtigst, at man bliver ved den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Folketinget, idet det vil være rigtigt, som her bemærket, at det faar Lov til at staa sin Prøve, før man gaar videre og foretager nye Ændringer. Hvis det saa senere viser sig praktisk, kan man jo gaa til yderligere Ændringer ogsaa med Hensyn til Jernbaneraadet. Jeg slutter mig fuldt ud til dette Lovforslag, saaledes som det nu er affattet i Folketinget, og kan anbefale det til Vedtagelse.

Det næste Lovforslag omhandler Statsbanernes Takster. Statsbanerne har her, som jeg omtalte før, manglet Bemyndigelse til at skride ind, hvor det kunde være fordelagtigt for dem selv, og i adskillige Tilfælde har de sikkert mod deres Villie maattet paaføre sig selv Tab, fordi de har manglet Bemyndigelse til at fire paa Taksterne. Efter dette Lovforslag — saa vidt jeg erindrer, blev det ogsaa nævnt af den højtærede Minister — bevarer man Maksimaltaksterne, saaledes at en yderligere Forhøjelse stadig kræver Rigsdagens Samtykke, men man ophæver Bestemmelsen i den gældende Lovs § 59, hvorefter der ved indførelsen af lavere Takster skal indhentes Erklæring fra Jernbaneraadet og fra begge Rigsdagens Finansudvalg. Man staaer faktisk her overfor det, som er det afgørende for Statsbanerne, naar der er Tale om Konkurrencen. Man giver ved dette Lovforslag Ministeren og Generaldirektøren Bemyndigelse til at nedsætte Taksterne med 50 pCt. for Personer og 33 $\frac{1}{3}$ pCt. for Gods og levende Dyr. Man kan gaa ud fra, at denne Bemyndigelse vil blive meget anvendt i Fremtiden netop paa de Pladser, hvor Statsbanerne er stærkest trængt i Konkurrencen. Det vilde have været ønskeligt, om Ministeren for flere Aar siden, navnlig i den Del af Krigsperioden, da den store Rutebiltrafik udviklede sig og trængte sig frem som Konkurrent til Statsbanerne, havde haft noget af den Frihed, som der er Tale om i dette Lovforslag. Man vilde da sikkert have været i Stand til at standse en Del af den store Udvikling, som er foregaaet med Hensyn til Konkurrence med Banerne. Jeg vil dog mene, at ikke alt endnu er tabt, og jeg tror, at det Forslag, der nu sandsynligvis bliver ført igennem ogsaa i dette høje Ting, vil medføre, at man fra Statsbanernes Side vil være i Stand til at vinde noget tilbage af det, der er tabt, derigennem at der gives Bemyndigelse til at nedsætte Taksterne.

Med disse Ord skal jeg anbefale ikke